

Ma Quỷ Học

Lĩnh Vực Thế Xác

 Bây giờ tôi...?...[Băng trống—Bt.] Đây là lần đầu tiên tôi từng làm điều đó trong bất cứ buổi nhóm nào của tôi kể từ khi tôi ở trên cánh đồng truyền giáo. Đây là lần đầu tiên. Anh Baxter đã đi rồi; và—và Anh Bosworth thì ở Ấn Độ, hay, châu Phi; và Anh Baxter, tôi không biết anh ấy ở đâu. Anh ấy đã đi đến nơi nào đó, và những người còn lại đã đi ra và đi rồi. Còn Billy và tôi ở đây một mình, vì thế chúng ta có một thì giờ tuyệt vời: chỉ thức dậy, chơi và ăn uống. Vì thế, chúng tôi—chúng tôi hầu như cảm thấy giống như có lẽ chúng ta có thể, với sự giúp đỡ của Chúa, chúng ta có thể thực hiện buổi nhóm thông suốt, tự chúng ta. Đó là lý do tôi rất vui khi thấy có sự tập dượt một chút, vì một lý do đó. Tôi tin rằng Chúa sẽ giúp đỡ chúng ta thực hiện điều đó. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vậy thì, anh em biết có...

Tôi yêu mến ban điều hành của tôi. Tôi có một số anh em yêu dấu, Bosworth, Baxter, Lindsay, Moore, tất cả, gồm năm người, Baron von Blomberg nữa. Họ là những người rất tốt. Nhưng chỉ có vấn đề gì đó, khi anh chị em tập họp một nhóm người lại với nhau, người thì có điều này, người có điều kia. Đôi khi điều đó trái với điều chính tôi suy nghĩ. Cho nên tôi—tôi—tôi cảm thấy thật sự được tự do bây giờ. Chúng ta có thể hoàn toàn có một thì giờ tuyệt vời, chỉ xắn tay áo lên, và lao vào và ăn. Tôi nghĩ về việc xắn tay áo lên và hưởng một—một thì giờ tuyệt vời.

Cuốn Kinh Thánh đầu tiên của tôi là thiên nhiên. Tôi đã học biết Đức Chúa Trời qua thiên nhiên. Và tôi thích câu cá. Thật tôi rất thích câu cá! Và bạn có thích câu cá không, hỡi chàng trai? Nếu bạn thích câu cá, và yêu thương mẹ mình, thì bạn sẽ trở nên một chàng trai tốt. Và thậm chí sự cải đạo của tôi cũng không làm cho tôi bị mất đi sở thích này. Vì vậy ngày nọ tôi đi lên núi, để câu cá. Vậy thì, lần câu cá này là vì lợi ích của chàng trai trẻ này. Và tôi câu cá ở trên núi đó...Và dĩ nhiên, vì những đứa trẻ khác, đang ngồi xung quanh. Và tôi đang câu cá hồi. Và, ồ, thật là tuyệt

vời vào thời điểm mùa xuân. Tôi tiếp tục như vậy, và có một con cá hồi ở trong cái vũng bên cạnh, anh chị em biết, như thế. Và chỉ ngợi khen Chúa và vui hưởng thì giờ thật tuyệt vời, la lớn. Đôi khi, tuôn ra những dòng thơ. Tôi tin vào sự la lớn. A-men. Tôi tin chắc vậy. Bởi vì, tôi biết điều gì đó chiếm hữu tôi, và nó thật sự làm điều gì đó với tôi.

2 Vì thế tôi đã đi một chút sáng hôm ấy, và khi tôi trở lại, điều lạ lùng nhất: Có rất nhiều gấu ở vùng trên đó, tại New Hampshire. Tôi đã cắm trại nhỏ trên đó, nơi tôi câu cá. Tôi dựng lên một cái lều nhỏ, một cái lều cũ nhỏ tôi đã ở trong đó. Và gấu đen là loại dữ tợn nhất. Vì vậy, một con gấu mẹ và hai con gấu con đã đến trong đó, và chúng xé nát cái lều của tôi!

3 Vậy thì, cô nghĩ tôi nên làm gì với con gấu đó, hỡi cô bé có tóc đỏ đó, ngồi ở phía sau kia? Tôi nên đuổi theo nó, phải không?

4 Nhưng đây là những gì nó đã làm. Nó bước vào, nó xé rách cái lều của tôi và nó vung vãi hết mọi thứ ra ngoài, và ăn hết thức ăn của tôi đem theo ở đó, và nó đang làm thật tốt. Vì vậy khi tôi lên, thì nó đã đi rồi. Và nó kêu các con của mình, và một gấu con chạy theo nó. Còn một con nữa không chạy theo; nó cứ ngồi ở đó. Nó quay lưng lại phía tôi, như thế này, và nó đang làm điều gì đó. Và tôi không có gì trong tay ngoài cái rìu nhỏ cũ. Tôi đã chặt những cây côm cháy dưới kia. À, con gấu mẹ đã chạy ra xa, ồ, tôi đoán nó đang ngồi xuống, chỗ cột điện thoại ở ngoài đó. Nó kêu con gấu nhỏ này, và gấu con không để ý tiếng kêu đó. Nó cứ ngồi yên ở đó.

5 Tôi nghĩ, “Chú nhỏ đó đang làm gì đây?” Tôi bước lại gần hơn một chút. Tôi ngại đến quá gần, sợ nó cào cấu tôi. Vì vậy—vì vậy tôi—tôi không tìm ra được cái cây nào, và tôi biết nó cũng có thể trèo cây. Cho nên, và tôi không muốn tiến đến chỗ nó quá gần, bởi vì tôi biết bản tính của con gấu. Vì vậy, tôi chỉ đến gần hơn một chút thôi. Và anh chị em biết điều gì đã xảy ra không?

6 Bây giờ, tôi thích những cái bánh kẹp. Bao nhiêu chàng trai các anh thích bánh kẹp? Ô, chà! Ô, tời...Những chàng trai kia, cũng thích. Tôi thấy họ đưa tay lên. Tất cả chúng ta đều thích bánh kẹp, và tôi rất thích chúng, và tôi thích đổ mật ong lên chúng. Là người Báp-tít, anh chị em biết, đó là điều khiến chúng

ta cứ thẳng thắn, anh chị em biết, là mật ong, anh chị em biết. Vậy, xin hãy lắng nghe, tôi không rầy trên chúng, tôi thật sự làm báp-têm cho chúng. Tôi chỉ đổ lên nó lên nơi nó thật đầy và nặng. Tôi không chỉ rầy một chút chỗ này và chỗ kia. Tôi thật sự đổ nó ra trên chúng, khiến chúng đầy mật ong.

7 Và rồi, anh chị em biết, tôi có một thùng mật ong để ở trên đó, thùng mật ong nửa ga-lông. Và những con gấu rất thích mật. Cho nên con gấu nhỏ này ở trong đó và mở nắp thùng mật ong đó, và nó ngồi như thế này, cùng với cái thùng mật ong nhỏ này ở dưới cánh tay của nó, như thế này. Nó lấy cái...Và nó không biết cách ăn mật, giống như anh chị em, anh chị em biết, vì vậy nó thọc cái chân nhỏ có móng của mình vào liếm nó như thế, và liếm nó. Và nó quay lại nhìn tôi, và đôi mắt của nó bơi đầy mật, cái bụng nhỏ của nó bóng mượt hết sức, với mật ong. Nó cứ ngồi ở đó, thò tay xuống và liếm mật ong, như thế, nó liếm hết sức chăm chỉ.

8 Ô, chà, tôi nghĩ về một buổi nhóm Đức Thánh Linh tốt lành thuở xưa, khi chúng ta cứ mở cái thùng ra, thò tay hũ vào rồi liếm. Cứ như vậy, anh chị em biết, chỉ liếm hết.

9 Và đầu vậy, anh chị em thấy điều buồn cười là gì không? Sau khi con gấu đó liếm thật nhiều hết sức nó có thể, nó để cái thùng xuống rồi chạy đi ra ngoài đó. Anh chị em biết điều gì xảy ra không? Con gấu mẹ và con gấu con kia phải liếm nó, liếm hết mật dính trên nó.

10 Vì thế, ồ, có lẽ buổi nhóm của chúng ta sẽ là điều gì đó như vậy, tôi hy vọng, để chúng ta có thể tiếp tục nói cho người khác, và sự vinh hiển của Đức Chúa Trời giáng trên chúng ta. Ôn thôi.

11 Tôi vui mừng thấy những thiếu nhi ở bên ngoài. Tôi muốn nói với các bạn vài điều như thế. Và có lẽ chiều mai, chúng ta có nhiều thì giờ hơn, và—và có thể nói chuyện thêm chút nữa. Và chúng ta sẽ nói chuyện với cha và mẹ bây giờ về đôi điều.

12 Chúng ta sẽ nói về *Ma Quỷ Học*. Trong Thi Thiên 103:1 đến 3, chúng ta hãy đọc những câu này. Hầu hết các mục sư truyền đạo và các giáo sĩ, hay là đọc giả Kinh Thánh, đều thuộc lòng chúng.

Hỡi linh hồn ta, Hãy ngợi khen CHÚA: và mọi điều gì ở trong ta, hãy ca tụng danh thánh của Ngài.

Hỡi linh hồn ta, Hãy ngợi khen CHÚA, và chớ quên mọi ân huệ của Ngài:

Ấy là Ngài tha thứ mọi tội ác của người; chữa lành mọi bệnh tật người;

¹³ Tôi muốn anh chị em hãy chú ý ở đó, đó là chữ “mọi.” “Ấy là Ngài tha thứ mọi tội ác người, Chữa lành mọi bệnh tật người.” Giờ này xin chúng ta hãy cúi đầu giây lát.

¹⁴ Giờ này, Cha Thiên Thượng ôi, chúng con cảm ơn Ngài chiều hôm nay, vì được ở đây. Chúng con cảm ơn Ngài vì các em thiếu nhi này đang ngồi xung quanh đây, chúng là những người nam, và người nữ trong tương lai, nếu còn có ngày mai, nếu Chúa Jêsus còn chờ đợi. Và bây giờ, Cha ơi, chúng con cầu xin rằng—rằng Ngài sẽ ban phước trên chúng con bây giờ khi chúng con đang nói về Lời Ngài bây giờ, và về kẻ thù lớn mà chúng con đang đối đầu, là Sa-tan. Chúng con cầu nguyện, Đức Chúa Trời ôi, xin Ngài giúp chúng đặt một bức bình phong phía trước, một thiết bị máy móc ở đây, quyền năng của Đức Chúa Trời, mà sẽ chống lại hẳn cho đến từng tấc đất tối hôm nay, Chúa ơi, và để tỏ cho hẳn thấy rằng hẳn không có quyền hợp pháp chút nào, rằng Đấng Christ đã đánh bại hẳn thay cho chúng con tại Đồi Sọ, khi Ngài đã chết, và Ngài đã lấy lại lãnh địa và đoạt lại mọi—mọi quyền phép mà Sa-tan đã có. Và, Đức Chúa Trời ôi, xin ban cho chúng con sự khôn ngoan và sự hiểu biết bây giờ, để biết và giải thích cho dân sự hầu họ có thể biết làm thế nào để được chữa lành và đánh bại Sa-tan. Trong Danh Chúa Jêsus chúng con cầu nguyện. A-men.

¹⁵ Bây giờ trong vòng vài phút chúng ta sẽ nói về *Ma quỷ học*. Anh chị em đã nghe nhiều về ma quỷ. Bây giờ, chiều mai có lẽ chúng ta sẽ làm xong. Dầu sao đi nữa, tôi muốn dành hai ngày trong tuần này, để giảng về điều này, chỉ...hay hai buổi chiều, để nói về đề tài này.

¹⁶ Bây giờ, điều đầu tiên, ma quỷ là gì. Anh chị em nghe rất nhiều người nói nhiều về ma quỷ. Ồ, vậy thì, từ “ma quỷ, quỷ sứ,” đều đến từ một từ, và trong tiếng Anh nó được gọi là “kẻ

hành hạ.” Thủ phạm gây ra mọi sự đau khổ chính là ma quỷ, kẻ gian ác. Người ấy nói...Bây giờ, Kinh Thánh ngày nay là, dành cho hầu hết, dành cho nhiều người, là cuốn bìa đen cũ mà ông bà chúng ta đã đọc, hay điều gì giống thế. “Không có gì nhiều với nó, nó dành cho những người bình dân, và vân vân.” Nhưng điều đó là sai. Nó dành cho mọi người. Và ma quỷ là những kẻ hành hạ làm khổ chúng ta.

¹⁷ Vậy thì, có những con quỷ bước vào linh hồn con người, và đó là, trong thuật ngữ, đó sẽ là—đó sẽ là trong...Tuy nhiên, tôi muốn nói điều này, ma quỷ bước vào linh hồn là điều gì đó mà hành hạ linh hồn.

¹⁸ Nhiều lần anh chị em thấy một người có lẽ bị mất trí. Vậy thì, họ có thể là một người đã cải đạo, được đầy dẫy Đức Thánh Linh, và tuy nhiên hoàn toàn bị mất trí. Thấy không? Đúng vậy. Điều đó không có gì liên quan với linh hồn. Đó là kẻ hành hạ, đấy, điều gì đó mà hành hạ họ.

¹⁹ Vậy thì, mọi bệnh tật, trước hết chúng ta phải thấy rằng mọi bệnh tật đều đến từ ma quỷ. Đức Chúa Trời không phải là tác giả của bệnh tật. Không có bệnh tật nào đến từ Đức Chúa Trời. Đôi khi Đức Chúa Trời cho phép Sa-tan đem bệnh tật đến trên anh chị em, như một cái roi quất vào để mang anh chị em trở về nhà của Đức Chúa Trời, khi anh chị em không vâng lời. Nhưng khởi đầu, bệnh tật, đến từ ma quỷ. Anh chị em có thể tưởng tượng một người sẽ tin rằng Đức Chúa Trời, Cha của chúng ta trên Trời, sẽ là tác giả của một thứ như bệnh tật và sự chết không? Ồ, không, Ngài không, đã không bao giờ, sẽ không bao giờ như vậy. Đức Chúa Trời cho phép sự chết đến bởi vì sự bất tuân. Đức Chúa Trời cho phép sự chết đến. Như một tác giả đã nói, “Tất cả điều sự chết có thể làm, như thể Đức Chúa Trời đóng một bộ yên cương cho nó thành một xe độc mã và nó kéo chúng ta vào trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, một người tin.” Nhưng từ *sự chết* có nghĩa là “sự phân cách.”

²⁰ Đức Chúa Jêsus phán, “Ai nghe Lời Ta và tin Đấng đã sai Ta, thì được Sự sống Đời đời.” Và Ngài phán rằng, “Ta là sự sống lại, Sự Sống, kẻ nào tin Ta, thì sẽ sống, mặc dầu đã chết rồi, còn ai sống mà tin Ta thì không hề chết.” Và chúng ta mang những thân

thể của nhau trên sự bất thánh của ngôi mộ chúng ta. “Nhưng người ấy sẽ không hề chết.”

21 Bây giờ nếu anh chị em xem lại khi Ngài nói đến La-xa-rơ, Ngài phán rằng, “La-xa-rơ đương ngủ.”

22 Những môn đồ, là những con người như chúng ta, họ đã nói, “Ồ, nếu người ngủ chắc người khỏe mạnh.” “Người đang nghỉ ngơi,” đó là điều họ đã suy nghĩ.

23 Nhưng Ngài đến và nói với họ bằng ngôn ngữ của họ. Ngài phán, “‘Người đã chết,’ điều anh chị em tin. Nhưng,” phán, “Ta đi đánh thức người, đánh thức người.” Thấy không? Thấy không? Khi anh chị em...

24 *Sự chết* có nghĩa là “phân cách.” Vậy thì, nếu một người trong anh chị em sẽ, một người trong gia đình của anh chị em chết, hay là bị gì đó, người đó, nếu đã cải đạo, thì người đó không chết. Họ chết theo quan điểm con người. Nhưng họ chỉ bị phân cách khỏi chúng ta, họ đang ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Họ không chết, và họ không thể chết, thật không thể nào có chuyện họ chết. Chúa Jêsus phán, “Ai nghe Lời Ta và tin Đấng đã sai Ta thì được Sự Sống đời đời, và không đến với sự phán xét, song vượt khỏi sự chết mà đến với Sự Sống.” Vì vậy, người đó không thể chết. Hễ điều gì là bất tử, Đời đời, thì không thể nào bị hư mất. Đó chính là Sự Sống bất diệt. Người đó có được Nó bởi vì Đức Chúa Trời đã ban Nó cho người. Và không—không phải vì xứng đáng; chính là vì...Nó thì vô điều kiện. Đức Chúa Trời ban Nó cho người ấy.

25 Đức Chúa Trời kêu gọi. Không ai có thể đến cùng Đức Chúa Trời trừ khi Đức Chúa Trời kêu gọi người. Chúa Jêsus phán, “Không ai có thể đến cùng Ta trừ khi Cha Ta gọi người, kéo người đến.” Đúng thế không? Vì thế tất cả đều do Đức Chúa Trời. Có lẽ chiều mai chúng ta sẽ nói thêm một ít về điều đó, bởi vì tôi muốn đề cập đến vấn đề *bệnh tật* này, với anh chị em, để anh chị em sẽ thấy điều đó.

26 Đã có lúc khi chúng ta mang hình thức mầm trong ông cố của chúng ta. Anh chị em biết điều đó. Bác sĩ biết điều đó.Ồ, anh chị em, đọc giả Kinh Thánh, cũng biết. Anh chị em biết mầm của

sự sống bắt đầu trong ông cố của anh chị em, trở nên một phôi, và được truyền qua ông nội của anh chị em, rồi đến với cha của anh chị em, rồi đến với mẹ của anh chị em và bây giờ là anh chị em. Đúng vậy. Kinh Thánh thậm chí dạy điều đó. Đây là lời Kinh Thánh dành cho anh chị em nếu anh chị em muốn. Tôi tin Nó đã nói rằng người Lê-vi dâng phần mười từ khi họ còn ở trong lòng của Áp-ra-ham, là ông tổ của họ. Đúng không? Vậy, xem đây, mầm sự sống trở lại đó.

²⁷ Nhưng linh hồn của anh chị em được tạo nên trước khi sáng thế, lúc Đức Chúa Trời tạo nên con người theo hình ảnh của Chính Ngài; thần linh của con người; không phải *một* con người theo hình ảnh của Chính Ngài, nhưng *con người* theo hình ảnh của Chính Ngài. Hiểu không? Và rồi Ngài đã tạo nên giới tính nam và giới tính nữ, trước khi Ngài tạo dựng một con người ra từ bụi đất. Ước gì chúng ta có cơ hội chiều hôm nay, dành thời gian của chúng ta và quay lại với điều đó. Chỉ để thấy cách Đức Chúa Trời...Bây giờ, ấy là giữa một đường lối đó, nhưng, khi anh chị em thấy, nó đã trở nên một dòng dõi. Thấy không? Cách mà Đức Chúa Trời, ở buổi ban sơ, điều Ngài đã làm ở đó, và cách mà Ngài giáng xuống trên đất và cách mà Ngài dựng nên con người theo hình ảnh của Ngài; và rồi Đức Chúa Trời quay trở lại và được làm nên theo hình ảnh con người, để cứu chuộc con người.

²⁸ Bây giờ, khi Đức Chúa Trời tạo nên con người theo hình ảnh của Ngài, người là một thần linh. Và rồi không có con người cho đến khi có bụi đất. Sau đó Ngài tạo nên con người từ bụi đất. Bây giờ, các nhà sử học, và vân vân, và những người chuyên nghiên cứu và thu thập xương cốt cổ xưa, và vân vân, và tin vào thuyết tiến hóa...Tôi tin vào loại thuyết tiến hóa đúng. Con người tiến hóa từ chính mình, không phải từ đơn bào chút nào. Không, thưa quý vị, bởi vì một—một con chim đã là con chim kể từ khi Đức Chúa Trời tạo dựng nên nó là con chim, và con khỉ đã là con khỉ, con người đã là con người. Đúng vậy.

²⁹ Vậy thì, tôi đã nói chuyện với một bác sĩ ở đây một thời gian, ở Louisville. Ông ta nói, “Ồ, Mục sư Branham!” Tôi đang nói về cách mà người bản địa của châu Phi, cách họ ăn, chỉ đi xuống bằng...Ồ, một số trong những điều thật kinh khủng mà

anh chị em đã từng thấy, cách họ ăn uống! Cứ lượm những thứ bị ô nhiễm, có giới ở trong, chỉ phải quanh chúng, giới và tất cả. Không có gì quan trọng với anh ta. Hiểu không? Họ nói...Uống bất cứ thứ gì, không có gì quan trọng. Ông ta nói, “Nhưng, thưa Mục sư Branham, những người đó họ không phải là người.”

Tôi nói, “Ồ, vâng, họ là người đấy. Họ chắc chắn là con người.”

³⁰ Tôi nói, “Thứ gần gũi nhất với loài người, trong dòng thú vật, là tinh tinh. Và trong bốn ngàn năm anh em đã cố gắng để lấy đi tiếng thì thầm ra khỏi tinh tinh đó, và không thể làm được điều đó,” tôi nói, “bởi vì nó không thể suy nghĩ. Nó chẳng có gì để suy nghĩ.”Ồ, anh chị em có thể dạy nó những điều nhỏ nhặt như với một con ngựa, nhanh lên và rẽ trái, hay mang kính, hoặc hút thuốc, hay tự giữ thăng bằng trên xe đạp, cưỡi ngựa, hay điều gì đó tương tự, nhưng chỉ giống như “nhanh lên” và “rẽ trái” với con ngựa, hay “khò khè” với con chó, hay là con gì đó giống như thế. Tôi nói, “Nó là con vật.”

³¹ “Nhưng anh em để cho tôi trở lại với châu Phi, đến với bộ lạc hoang sơ nhất, và đó là một bộ lạc nhỏ trong vòng thổ dân.” Và tôi nói, “Có lẽ ông cố—cố—cố—cố—cố nội của họ chưa bao giờ thấy một người da trắng cũng không thấy những người màu da khác. Điều duy nhất mà họ biết, thậm chí họ không biết phân biệt tay trái và tay phải. Điều duy nhất mà họ biết là ăn, và họ ăn những gì mà tay họ vớ được, nếu như đó là thịt người, bất cứ thứ gì khác, chẳng có gì quan trọng với họ, cho nên họ cứ ăn. Nhưng cho phép tôi lấy một đứa trẻ năm tuổi, và lúc mười lăm tuổi nó sẽ nói được tiếng Anh và có một sự giáo dục tốt. Tại sao? Người đó có linh hồn. Đức Chúa Trời đã tạo dựng nên người đó là con người, và người đó có quyền được nghe Phúc Âm, ít nhất một lần, như chúng ta có giảng dạy cho những người ở xung quanh đây, khắp nước Mỹ, cho dân chúng, lặp đi lặp lại, và nài nỉ, thuyết phục và đủ thứ. Hãy để cho người đó được nghe một lần, và thấy họ kêu khóc và chạy đến nơi bàn thờ thật nhanh.” Hiểu không? Vâng, thưa quý vị!

³² Thưa anh em, đó là điều ở trong lòng tôi, ngày hôm nay, khi tôi nghĩ đến châu Phi, và những bàn tay đen đứa nhỏ bé tội

nghiệp của họ đang đưa lên, nói, “Anh Branham ơi, hãy nói thêm một lần nữa về Chúa Jêsus!” Ôi, chao ôi! Có điều gì đó trong tôi đang dày vò và nung đốt. Chừng nào tôi có đủ tiền, tôi cũng, đi qua đó liền. Đó là điều mà tôi tiết kiệm từng xu tôi có, mọi thứ, Đức Chúa Trời biết, ngoài những đồng tiền tôi cần phải dùng để ăn. Và hầu hết dân sự cho tôi quần áo của tôi. Và chỉ cần tôi đủ sống, chính tôi, tiết kiệm hết sức, tôi bỏ tiền vào quỹ truyền giáo mà chính phủ đã sắp xếp. Tôi không phải trả thuế thu nhập về món tiền đó. Ngay khi có được ba hay bốn, năm ngàn đô-la, thì tôi đi qua nơi đó và giảng Tin Lành cho dân chúng mà tôi biết vào ngày kia tôi sẽ phải trả lời. Và tôi sẽ biết điều gì để trả lời.

³³ Trước đây tôi thường, khi tôi đi vào một thành phố, tôi sẽ tổ chức những buổi nhóm lớn khi họ có nhiều tiền, và họ có những chiến dịch lớn và tốn kém hàng ngàn đô-la, tôi dâng nó cho Hội Chữ Thập Đỏ và vân vân. Bây giờ, bây giờ, không phải chỉ trích họ, nhưng họ đang đi xuống phố trong chiếc xe bốn ngàn đô-la, với cái núm bằng kim cương, hút thuốc xì-gà, và xài năm trăm đô-la một tuần với số tiền mà những người bệnh-...Không, thưa quý vị! Không, thật vậy! Và về những điều này, ngay khi anh chị em ra ngoài phố, người ta bảo, “một thánh quá máu,” và mọi thứ như thế, và làm trò cười, và hạ nhục niềm tin mà chúng ta đang đấu tranh cho. Không, thưa quý vị!

³⁴ Chính mình tôi phải chịu trách nhiệm, và trước mặt Đức Chúa Trời như là Đấng Phán Xét của tôi, tôi dâng tiền vào công việc Phúc Âm nơi xa kia, vì vậy tôi biết rằng vào Ngày đó tôi sẽ...khi tôi sẽ phải tường trình lại công việc quản gia của mình, được cho một cách chính xác. Điều đó hoàn toàn đúng, bởi vì tôi nhận thức rằng như cách tôi đối xử với dân sự cũng là cách tôi đang đối xử với Đức Chúa Trời. Thật sự thái độ của tôi hướng về anh chị em là thái độ của tôi hướng về Đấng Christ. Thái độ của anh chị em hướng về tôi cũng vậy, đúng thế, là hướng về Đấng Christ.

³⁵ Bây giờ, thấy một dân tộc như thế, và biết như thế nào một con người, thế thì, với một linh hồn bất tử bây giờ, mà không thể chết, không thể bị hư mất, không thể làm gì ngoài có Sự sống đời

đời, cái mà Đức Chúa Trời tế trị, trong ý muốn của Chính Ngài, đã ban cho anh chị em. Và bây giờ, thế thì, bây giờ tôi...

³⁶ Xin cho tôi sửa lại điều này một chút, hay là nói đôi điều. Người nào đó sẽ đi ra và nói rằng, “Anh Branham là một người theo thuyết Calvin.” Không, tôi không phải vậy. Tôi là một người theo thuyết Calvin chừng nào thuyết Calvin đúng theo Kinh Thánh. Nhưng khi thuyết Calvin đi ra ngoài Kinh Thánh, thì tôi chỉ là một người Arminian, đấy. Tôi tin vào sự thánh khiết, và tôi cũng tin vào thuyết Calvin. Nhưng, cả hai điều đó, một cái rẽ ra đi theo hướng *này*, và một cái kia rẽ ra đi theo hướng *kia*. Nếu nó không dành cho Sách Ê-phê-sô, để đem nó trở lại đặt vào vị trí đúng mà Đức Chúa Trời đã đặt, chúng ta tất cả đều bị lẫn lộn hết. Nhưng cả hai họ đều có một giáo lý, nhưng họ đi gieo hạt giống dựa trên nó, mỗi một bên, đó là những người thánh khiết và những người Calvin, cũng là, tín đồ Arminian. Vậy thì, người Calvin có điều gì đó đúng. Tôi tin rằng—rằng giáo lý Calvin...

³⁷ Tôi tin điều này. Trong sự đảm bảo, tôi tin Hội thánh có một sự đảm bảo Đời đời. Bất cứ độc giả Kinh Thánh nào cũng biết điều đó, vì Đức Chúa Trời đã phán rồi Nó sẽ hiện ra không gì vọt. Đúng không? Thế thì, Nó sẽ có ở đó. Đúng không? Kinh Th... Hội thánh được đảm bảo Đời đời. Bây giờ, anh chị em có đang ở trong Hội thánh không, là điều tiếp theo. Nếu anh chị em ở trong Hội thánh, được lắm, thì anh chị em được đảm bảo với Hội thánh, nhưng tốt hơn anh chị em hãy ở lại trong Hội thánh. Và làm sao chúng ta vào trong Hội thánh? Bởi sự bắt tay phải không? Không. Ghi tên vào danh sách không? Không, thưa quý vị. “Bởi một Thánh Linh chúng ta đã chịu chung một phép báp têm vào trong một Thân.” Và Thân Thể đó, là Đức Chúa Trời đã chịu đoán xét tại Đồi Sọ, là Thân Thể của Chúa Jêsus Christ, và chúng ta đều chịu báp têm vào trong Thân đó bởi một Thánh Linh. Chúng ta có được sự bảo đảm Đời đời chừng nào chúng ta còn ở trong Thân Thể của Đấng Christ, không điều gì có thể phân rẽ chúng ta, không điều gì có thể đụng đến chúng ta. Nếu anh chị em đi ra ngoài, thì anh chị em bước ra bởi ý riêng của mình. Nhưng thật chắc chắn, nếu anh chị em ở trong Thân Thể của Đấng Christ, chắc chắn như Chúa Jêsus đã sống lại từ cõi

chết, anh chị em cũng sẽ sống lại. Đức Chúa Trời đã làm điều đó. Ngài...

³⁸ Anh chị em không thể phạm tội. Ồ, anh chị em...Tôi có thể là một tội nhân trong cái nhìn của anh chị em, nhưng nếu tôi ở trong Đấng Christ, Đức Chúa Trời không nhìn thấy nó, bởi vì tội lỗi của tôi được chuộc rồi...Huyết của Ngài đã chuộc tội cho tôi ở đó. Hiểu không? Tôi không thể phạm tội. “Ai sanh bởi Đức Chúa Trời thì chẳng phạm tội, vì người không thể phạm tội. Hạt Giống của Đức Chúa Trời vẫn còn ở trong người.” Hiểu không? Người đó, người đó đang muốn, nếu người đó phạm lỗi, chắc chắn, người đó muốn xưng nó ra ngay. Nếu anh ta là một Cơ-đốc nhân chân thật, thì anh ta sẽ làm vậy. Nếu anh ta muốn giữ nó lại, thì chứng tỏ rằng anh ta chẳng là gì, ngay từ khởi điểm. Đứng vậy. Anh ta chưa có gì, để bắt đầu. Nhưng nếu người đó là một Cơ-đốc nhân chân thật...

³⁹ Ngay tại đây, anh chị em gieo một hạt lúa mì xuống đất, nó sẽ luôn luôn sinh ra hạt lúa mì. Cỏ lùng có thể ở xung quanh nó, và mọi thứ khác, nhưng nó sẽ sinh ra những hạt lúa mì chừng nào nó còn đứng nổi. Đúng thế không? Và nếu một người thực sự được sinh bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, thì người đó không ở nửa trong nửa ngoài, và thật tới thật lui, và ở ngoài thế gian và ở ngoài đây. Không, thưa quý vị. Không, không. Anh chị em không thể là cỏ lùng ngày hôm nay và lại là lúa mì vào ngày hôm sau được. Đức Chúa Trời không có điều đó trong cánh đồng. Vâng, thưa quý vị. Nếu anh chị em được sinh bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, thì anh chị em là những Cơ-đốc nhân từ lúc đó cho đến khi...cho đến khi anh chị em lìa khỏi đời này, và rồi anh chị em—anh chị em bất tử, với Đức Chúa Trời. Đúng thế, nếu anh chị em ở trong Hội thánh.

⁴⁰ Bây giờ, bây giờ chúng ta hãy nói về khía cạnh sự chết. Bây giờ, làm sao một người đã ở trong vùng đất đó, trong loại điều kiện đó, lại có thể bị đau ốm? Bởi vì thân thể của anh chị em chưa được cứu chuộc. Thân thể của anh chị em chưa được cứu chuộc. Không phải vấn đề anh chị em tốt, nhiều như thế nào, và thánh khiết ra sao, và thật thánh khiết, và Thánh Linh nhiều chừng nào, đó chỉ là linh hồn của anh chị em. Và linh hồn của

anh chị em chưa được hoàn thiện. Nó chỉ có sự Phước hạnh, lời hứa của Đức Chúa Trời, là của cầm về sự cứu rỗi của chúng ta. Nhưng bây giờ nếu chúng ta không có của cầm về sự phục sinh của mình, không có sự chữa lành Thiên liêng, thì tôi sẽ không có sự đảm bảo và không có gì để chứng minh với tôi rằng có một sự phục sinh.

⁴¹ Giống như nếu Đấng Christ không sống trong lòng tôi, nếu tôi phải nhận lấy nó từ một—một loại thuộc về tâm lý nơi kia, phải tin nơi nào đó như thế, ồ, thì tôi—tôi—tôi sẽ là một người hơi hoài nghi về điều đó. Và đó là lý do, tại châu Phi, khi người ta đến, những nhà truyền giáo đến đây, đưa dất hàng ngàn người bản địa đó, và họ đang đóng gói những hình tượng nhỏ bằng bùn đất và mọi thứ khác, là vì họ đã nghe về khía cạnh tâm lý của Kinh Thánh. Đúng vậy. Và giáo hội của chính tôi là Báp-tít, Giám Lý, Trưởng Lão, tất cả đều đi vào ở đó. Nhưng khi họ đã thấy quyền năng của Đức Chúa Trời được bày tỏ, thì sự việc được ổn thỏa, rồi họ biết rằng Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời.

⁴² Nhưng, vậy thì, sự đau ốm này bắt đầu từ điều gì? Bây giờ, điều trước hết, nó là một linh trước khi nó trở nên một bệnh tật, cũng giống như anh chị em là một linh trước khi anh chị em trở nên một con người. Bây giờ tôi lấy Anh Willett ở đây làm ví dụ. Anh Willett, tôi...Đã có lần khi anh và tôi chưa là gì cả. Và rồi điều trước tiên, Đức Chúa Trời ban cho chúng ta sự sống. Và chúng ta hãy giả sử, này, nếu như tôi giải phẫu thân thể anh chiều nay, thì thấy anh được tạo nên bởi một mớ tế bào, hợp lại cùng với những nguyên tố. Và vậy thì, một ngày nào đó những nguyên tố đó sẽ bị tiêu hủy đi, nếu Chúa Jêsus còn chưa đến. Anh sẽ tiếp tục trở lại. Chúng sẽ trở lại giống như chúng đã có lúc ban đầu, để đi lên lại không trung. Nhưng khi linh hồn của anh em quay trở lại, những nguyên tố đó sẽ kết hiệp lại với nhau một lần nữa cùng với linh này và sanh ra Anh Willett khác giống như thân thể đó, nhưng trẻ hơn, giống như lúc mà anh phong độ nhất.

⁴³ Khi một người quá hai mươi lăm tuổi, người đó nhìn thấy có những vết nhăn dưới mắt, và vài sợi tóc bạc. Sẽ như vậy, bởi vì sự chết đang đuổi theo đằng sau anh chị em. Và một trong những ngày này nó sẽ chộp lấy anh chị em. Cho dầu anh chị em là ai, nó

sẽ chộp được anh chị em. Nhưng nó dần dần...Anh chị em chạy trốn trong góc xó ở đây, và Đức Chúa Trời sẽ kéo anh chị em ra khỏi cái góc đó, và anh chị em trốn trong xó góc này ở đây, sự chết cũng sẽ chộp được anh chị em, và qua đây, nhưng sau một lát nó cũng sẽ chộp được anh chị em. Nhưng thế thì, những gì sự chết có thể làm, là nhận lấy đầy đủ tiền công của nó, và rời ở... khi nó đã lấy trọn tất cả điều nó có thể làm...Khi Đức Chúa Trời đã ban cho anh chị em cuộc đời này, và anh chị em đạt phong độ tốt nhất, ở tuổi khoảng hai mươi ba, khi anh chị em đến trong sự phục sinh anh chị em sẽ trở lại hoàn toàn chính xác như lúc anh chị em đã có ở tuổi hai mươi ba, hoặc hai mươi lăm, trước khi sự chết tóm lấy. Sự chết sẽ có được mọi sự nó có thể làm. Nó chiếm ngự ở đó, nhưng rồi anh chị em cũng sẽ quay lại với cơ thể mà anh chị em đã có.

⁴⁴ Vậy thì, nếu mỗi một tế bào trong cơ thể của anh—của anh chị em, chúng ta hãy mổ xẻ điều đó bây giờ, anh em lấy tế bào này đến tế bào khác, tế bào này đến tế bào khác, và đặt nó từng phần ở đây trên bục giảng, thì sau mỗi tế bào trong thân thể anh em, có một mầm sống nhỏ bé mà từ đó anh chị em đã bắt đầu, nó không thể được nhìn thấy bằng mắt thường. Anh chị em phải nhìn dưới kính soi. Tôi đã thấy mầm sống dưới kính hiển vi. Nó trông giống như sợi chỉ nhỏ tí xíu. Và thứ đầu tiên bắt đầu là ngay trong xương sống, nó giống như một cái nút thắt nhỏ. Đó là tế bào nhỏ đầu tiên sản sinh những tế bào.

⁴⁵ Bây giờ, nếu tôi phải lấy tế bào đơn đó mà mỗi người trong anh chị em đã đến từ đó, một mầm sống, tế bào nhỏ xíu...Mầm sống là gì? Mầm sống rất nhỏ, phần nhỏ nhất của tế bào. Ồ, sau đó là cái gì? Bây giờ, tôi mổ xẻ anh chị em ra từng phần, cho đến một tế bào nhỏ này, và tôi không còn nhận ra anh chị em nữa. Tôi chỉ có những tế bào của anh chị em đặt ở đó. Ồ, rồi, tiếp theo, những tế bào máu, và những tế bào thịt, và bất kể chúng là gì, đặt tất cả những tế bào ra ở đây, nhưng tôi cũng chưa nhận ra anh chị em. Bây giờ, tôi giải phẫu đến một mầm sống lúc này. Ồ, tôi sẽ lấy phần tế bào nhỏ đó. Bây giờ, anh chị em ở đâu? Sự sống của anh chị em. Và sự sống khiến cho tế bào đầu tiên, tức là mầm sống, sản sinh ra tất cả những tế bào đều mang lấy bản chất

của nó; chó sinh ra chó, chim sinh ra chim, người sinh ra người. Sự phát triển những tế bào, tế bào này sinh ra tế bào khác, tế bào này sanh ra tế bào khác, rồi trở nên anh chị em, con người, sự phát triển của các tế bào. Vậy thì, điều đó được định bởi Đức Chúa Trời là vậy.

⁴⁶ Nhưng bây giờ, còn bệnh ung thư thì sao? Chúng ta hãy nói về nó một chút. Bây giờ, Đức Chúa Trời đã ban cho anh chị em sự sống. Và nói, mà anh chị em đang có mặt ở đây ngày hôm nay, tôi ở đây, chẳng—chẳng có gì trên tay tôi cả, nhưng đôi khi có thể có căn bệnh ung thư ở trên tay tôi. Ồ, làm thế nào mà căn bệnh ung thư có thể có ở đó? Chúng ta hãy xem thử bệnh ung thư là gì, bây giờ chúng ta hãy mổ xẻ nó, chúng ta hãy phân tích nó. Vậy thì, nó cũng là, một khối tế bào. Anh chị em có biết điều đó không? Một khối u, bệnh đục nhân mắt, bất cứ điều nào trong những điều đó là những tế bào. Chúng không có hình thể. Một số trong số chúng lan dần ra, trông giống như một con nhện, và một số trông giống như...chạy những đường sọc, khối ung thư đỏ, giống như một sợi chỉ đỏ chạy qua trong...Và rồi có khối u hoa hồng mà thường phát sinh ở trên ngực phụ nữ, nó trông giống như những chiếc bánh kẹp nướng nằm chồng lên nhau, và rồi chúng lan rộng ra. Và chúng cứ mọc ra bất cứ ở chỗ nào.

⁴⁷ Đôi khi những khối u bị lệch, theo cách này, dài, hình chữ nhật, và mọi thứ. Chúng không có một hình thể nhất định, bởi vì chúng phát sinh từ một linh không có hình thể. Nhưng nó là sự phát triển của những tế bào. Chúng là một khối tế bào mà, nói rằng, trong anh chị em ngay lúc này có một khối u hay ung thư, nó là những tế bào ung thư đang phát triển, đang lớn lên, lớn lên, lớn lên. Nó đang ăn dần, hút mòn sự sống của anh chị em. Nó sống nhờ vào dòng máu. Bệnh đục nhân mắt hút mòn chất nhờn của mắt rồi phát triển ngay trên đó, rồi che phủ hết con mắt, khiến cho mắt của anh chị em không mở ra được. Một số khác xuất hiện và không phải thu gom...giống như bệnh lao, nó xuất phát từ một mầm bệnh rất nhỏ. Không có cỡ nhất định nào đối với nó. Cùng một cỡ mầm có thể gây bệnh cho một con voi, cũng gây bệnh cho một—một con bọ chết. Hiểu không? Không có cỡ nào nhất định đối với mầm bệnh.

48 Và một số có hình dạng cơ thể, một số khác thì không hề có. Và một số không bao giờ xâm nhập vào trong các tế bào. Một số trở thành linh, hành hạ linh hồn. Chúng ta sẽ cố gắng mổ xẻ phần đó, nếu có thể được, tôi sẽ để lại phần này vào chiều mai, chỗ mà hồn-linh đó đến, và như thế nào xuống ở dưới đây.

49 Và bây giờ, thưa các bạn, tôi không đang nói điều này từ kiểu nào đó mang tính chất tâm lý học. Tôi đã đối mặt với ma quỷ trong nhiều năm, và anh chị em biết điều đó. Nếu anh em đã biết sự việc, sau khi những buổi nhóm kết thúc vào buổi tối, điều gì đôi khi tiếp tục. Anh em không biết. Hãy nhớ, khi anh em đến chống lại với một linh, anh em tốt hơn nên biết điều gì mình đang nói về. Đừng đứng đó mà thực hiện, bởi vì nó sẽ chẳng làm điều gì tốt lành. Nhưng khi ma quỷ thực sự phải vắng theo anh chị em, hẳn sẽ công nhận điều đó. Không phải vấn đề ở chỗ anh chị em la hét to thế nào, anh chị được xúc dầu bao nhiêu. Vấn đề ở chỗ hẳn sẽ công nhận, Lẽ thật. Chúa Jêsus đã phán với hẳn, “Hãy ra khỏi.”

50 Nên nhớ, những môn đồ đã đá và vụn vụn, và cố gắng đuổi hẳn ra, và mọi cách. Họ hỏi, “Tại sao chúng tôi không đuổi được nó?”

Phán, “Bởi vì, sự vô tín của các người.”

51 Phán, “Hãy ra khỏi người đó.” Chàng trai ngã xuống và ngất xỉu. Thấy không? Thấy không? Chúng nhận ra uy quyền.

52 Hãy nhìn vào những chàng thanh niên ở dưới kia, những kẻ lêu lổng kia đã nhìn thấy Phao-lô đuổi quỷ. Chúng nói, “Chúng ta có thể làm giống như vậy,” những đứa con trai của thầy tế lễ nào đó. Vì vậy chúng đi xuống và nói, “Chúng ta có thể đuổi quỷ.” Công vụ 19. Họ đến chỗ của người bị bệnh động kinh, và nói rằng, “Chúng ta quở trách người, bởi Chúa Jêsus. Hãy ra khỏi người đó...” Ma quỷ đáp, “Này...” “...nhân Danh Chúa Jêsus, Đấng mà Phao-lô rao giảng!”

53 Ma quỷ đáp, “Này, ta biết Jêsus và ta cũng biết Phao-lô, nhưng người là ai?” Anh chị em biết điều gì đã xảy ra. Hẳn đã nhảy lên những người đó, xé rách áo quần của họ, và chính họ cũng bị những cơn động kinh, và chạy ra ngoài phố.

⁵⁴ Cũng những ma quỷ đó sống ngày nay, vì vậy có rất nhiều sự cuồng tín. Đây là nhà thờ, tối hôm nay. Có rất nhiều sự cuồng tín trong xứ ngày hôm nay, được cho là sự chữa lành Thiên liêng, mà cần phải kết thúc. Đó là điều đem lại sự sỉ nhục cho Nguyên cơ chân thật. Đó là lý do anh chị em đối diện với một cuộc chiến đầy khó khăn. Có rất nhiều thứ vớ vẩn được gọi là tôn giáo, ngày nay, mà cần phải chấm dứt. [Băng trống—Bt.] Không là gì ngoài những hệ thống sùng bái tôn giáo! Nó khiến cho Hội thánh thật của Đức Chúa Trời phải tranh chiến một cách khó nhọc với nó. Chúng ta ở tại nước Mỹ, đấy, đó là cách xảy ra. Đức Chúa Trời nói lúa mì và cỏ lùng và những cây mầm xoi mọc lên cùng nhau. Đừng cố gắng nhổ chúng. Hãy để cho chúng cùng mọc lên với nhau, trái của chúng sẽ cho chúng ta biết chúng. Không có bông trái, ồ, không có Sự sống, không có thứ gì ở đó.

⁵⁵ Bây giờ, hãy nhìn xem tế bào này. Chúng ta hãy nói, chẳng hạn như, giống như nhiều lần, khối ung thư đó xâm nhập vào tử cung của một phụ nữ, những vết thâm tím phái nữ đó và vân vân. Vậy thì đó, chúng ta hãy lấy điều đó, mổ xẻ cái khối u đó bây giờ, về tế bào của nó, bệnh ung thư này—này. Vậy thì một bệnh ung thư...

⁵⁶ Mọi thứ trong các loại tự nhiên đều làm hình bóng cho điều thuộc linh. Anh chị em có ý thức điều đó không? Mọi thứ trong thiên nhiên là hình bóng cho điều thuộc linh, bất kể cái gì.

⁵⁷ Chẳng hạn, như thế này, khi—khi chúng ta được sinh ra trong Thân Thể của Đấng Christ, có ba yếu tố đưa đến sự Sinh ra của chúng ta. Và đó là ba yếu tố đã ra từ sự sống của Đấng Christ khi Ngài chịu chết. Những yếu tố ra từ thân thể của Ngài, đó là nước, Huyết, Linh. Đúng không? [Hội chúng nói, “Đúng.”—Bt.] Ba yếu tố, đó là những yếu tố mà chúng ta trải qua khi chúng ta được sinh lại: sự xưng công bình, sự thánh hóa, phép báp têm bằng Đức Thánh Linh. Vậy thì, tất cả những điều đó có thể ở trong một hành động. Nhưng nó lấy...Anh chị em có thể được xưng công bình mà không được nên thánh. Anh chị em có thể tin Chúa Jêsus Christ mà vẫn còn mang theo mình sự ô uế với mình. Nhưng anh chị em có thể hoàn toàn sống với một đời sống vừa được xưng công bình vừa thánh sạch, mà không có Đức Thánh

Linh. Đấy, Kinh Thánh, Giăng Nhất 5:7, đã nói, “Có ba mà làm chứng trên Trời, Cha, Con, và Thánh Linh, và...Cha, Lờì, và Thánh Linh,” mà cũng là Con, “và ba này là một. Và có ba mà làm chứng ở dưới đất, nước, Huyết, và Linh, và chúng hiệp lại làm một.” Không phải là một, nhưng hiệp lại trong một. Anh chị em không thể có Cha mà không có Con; anh chị em không thể có Con mà không có Đức Thánh Linh, vì cả ba này không thể nào chia tách ra được, một. Bộ ba này ở trong một.

⁵⁸ Tôi không nghe điều này ở xung quanh đây, nhưng anh chị em nghe nhiều về nó xuyên khắp đất nước, một trong những điều lớn nhất trong những nhóm Ngũ Tuần, là tình trạng lộn xộn trong một điều đơn giản đó. Và tôi thấy những người đứng đầu của họ hiệp lại với nhau để chứng tỏ họ tin cùng một điều. Đó là ma quỷ đang ở giữa họ, chỉ thể thôi. Nếu giáo hội Ngũ Tuần lớn đó sẽ...vứt bỏ đi những truyền thống nhỏ bé, cũ kỹ và tự hiệp một lại với nhau trong một Hội thánh phước hạnh của Đức Chúa Trời, thì sự Cát lên sẽ đến. Nhưng chừng nào Sa-tan còn có thể khiến cho họ chia rẽ, ổn thôi. Đó là cách mà nó làm điều đó. Và họ hoàn toàn tin giống nhau.

Một người nói, “Ồ, đây chính là Điều đó.”

⁵⁹ Tôi nói, “Ồ, nếu đây là Điều đó, thì Điều đó phải là đây.” Đúng vậy anh chị em ạ. Vì vậy, tất cả đều giống nhau. Nhưng thế đấy, trong sự ba trong một ba ngôi đó của Đức Chúa Trời. Vậy thì, vậy thì, Đức Chúa Trời ở trong tính chất duy nhất của Ngài. Đức Chúa Trời là Cha, Con và Thánh Linh. Vậy thì, chúng ta không nói “những thần của chúng ta” như những người ngoại đạo. Nhưng phải nói là “Đức Chúa Trời của chúng ta.” Hiểu không? Đó là ba lớp Bản thể của cùng một Đức Chúa Trời.

⁶⁰ Bây giờ, để ý, nào, Sa-tan cũng là một bộ ba. Và những quyền năng của hắn ở trong một bộ ba.

⁶¹ Vậy thì, nhưng để ý thế thì khi nước, Huyết và Linh sản sinh ra sự Sinh ra mới. Đúng vậy không? Nào hãy xem. Đó là điều đại diện cho sự Sinh ra mới. Điều gì đại diện cho sự sinh ra xác thịt trước khi sự Sinh ra mới đến? Khi...những người mẹ các chị, khi một đứa trẻ được sinh ra, điều gì là trước tiên? Nước. Tiếp đến,

máu. Tiếp đến nữa, đấy, điều làm nên sự sống, đấy, làm nên một con người. Nước, huyết, linh.

⁶² Bây giờ, bệnh ung thư, chúng ta giải quyết nó trong thì giờ tiếp của chúng ta. Chúng ta còn khoảng năm phút nữa, tôi đoán vậy. Khoảng năm phút kế tiếp, chúng ta hãy giải quyết bệnh ung thư. Bệnh đó là gì? Nó tượng trưng cho điều gì? Nó là một sinh vật ăn xác chết. Nó tượng trưng cho chim kên kên, ăn những vật chết. Và ung thư phần lớn, đến từ những vết thâm, chỗ mà tế bào bị va chạm và nó—nó vỡ ra. Và một tế bào nhỏ trong đó trở nên bị thoái hóa. Ồ, đó là một từ quan trọng đối với người Báp-tít, phải không? Được rồi, nhưng nó làm hư hỏng, tế bào đó. Tôi là một người Báp-tít tin có sự thoái lui.

⁶³ Ngày nọ, ở dưới đây trong một buổi nhóm tại Arkansas, người nào đó nói, “Anh Branham,” nói...Đó là một người Nazarene. Anh ấy đã được chữa lành. Anh ấy đã có...Bước đi trên phố, với những cây nạng của mình trên vai. Anh ấy hỏi, “Anh biết gì không?” Nói, “Khi tôi đến đây lần đầu tiên,” nói, “tôi—tôi nghĩ anh...nghe anh giảng, tôi nghĩ anh là một người Nazarene.” Anh tiếp, “Rồi tôi thấy hầu hết dân sự là người Ngũ Tuần, và người nào đó bảo với tôi anh là người Ngũ Tuần. Và bây giờ anh nói rằng anh là người Báp-tít.” Nói, “Tôi không hiểu được điều đó.”

⁶⁴ Tôi nói, “Ồ, điều đó dễ thôi.” Tôi nói, “Tôi là người Báp-tít Nazarene Ngũ Tuần.” Vì vậy điều đó thì—điều đó thì đúng. Được rồi. Không, chúng ta là một ở trong Chúa Jêsus Christ, nhờ Đức Thánh Linh khiến chúng ta trở nên một. Đúng vậy.

⁶⁵ Bây giờ, để ý, tế bào nhỏ hư hỏng này khi nó bị thâm tím. Nó bắt đầu nhỏ lại. Những mầm sống nhỏ kia chảy ra để đem lại cho nó sự sống trong đó. Và đó chính là chất mủ xuất hiện chỗ vết thương. Đó là những chiến binh tí hon chiến đấu cho sự sống của anh chị em. Nó chảy đến đó và—và tấn công chất độc đó, là sức mạnh ma quỷ đang cố—cố gắng tập trung tại đó, và cho sự sống của chúng. Đó là điều khiến cho...Đó là...Chúng là đám chiến binh nhỏ đã bị chết, mủ đó ở trong máu của anh chị em...đó là trong một—trong một vết thương, mà cho sự sống của chúng để cứu sống tế bào của anh chị em.

66 Bây giờ, một khi tế bào nhỏ không thích ứng ở chỗ đó và ma quỷ bắt đầu ra tay, nó bắt đầu phát triển, nó bắt đầu nhân lên những tế bào. Hẳn tạo ra một cơ thể giống như những em bé ở trong tử cung của chị em, và giống như anh chị em khi còn ở trong bụng mẹ. Tế bào này tạo nên tế bào kia, tế bào này tiếp theo tế bào kia, tế bào, bất cứ cách nào, bất cứ nơi nào; chỉ, chúng chẳng có dạng gì khác như một con người, sau bản chất của nó. Nó chỉ xuất phát từ một linh. Nó cứ lớn lên bất cứ cách nào, và sẽ bắt đầu nhân cấp tạo ra tế bào, tế bào này chong chất trên tế bào kia.

67 Và bây giờ, điều đầu tiên anh chị em biết, anh chị em sẽ bắt đầu trở nên yếu đi và cảm thấy đau yếu. Anh chị em đến bác sĩ và ông khám bệnh cho anh chị em. Có thể ông không phát hiện ra nó. Nếu ông phát hiện được, có thể ông sẽ cắt nó đi. Nếu ông ta có thể cắt sạch nó đi, ổn rồi, ông ta chinh phục được nó. Nhưng nếu ông không thể cắt hết được nó, thì nếu nó ở trong cổ họng hay ở đâu đó mà không thể nào cắt hết được, thì một vết nhỏ của nó sẽ tiếp tục sống. Đấy, bởi vì nó không giống như anh chị em cắt đứt bàn tay của mình rồi để nó ở đó, hay là bất cứ cái gì, hay anh chị em cắt đứt đi...Điều tôi muốn nói là, nếu anh chị em cắt đứt khỏi phần chính của thân thể, và chặt lia cái tay đi, ồ, nó sẽ không sống được. Nhưng—nhưng, đấy, đó không có dạng sự sống giống như anh chị em có. Đó là một quyền lực ma quỷ đang vận hành.

68 Và bây giờ lưu ý, anh chị em gọi chúng, bác sĩ gọi nó là, bệnh “ung thư.” Đức Chúa Trời gọi nó là “ma quỷ.” Hãy nhìn xem ngày nay. Người ta cứ mắc bệnh đó...Cái từ *ung thư* đến từ đâu? Nó đến từ...từ một từ La-tinh được sử dụng trong thuật ngữ y khoa, có nghĩa là “con cua,” một con cua mà anh chị em nhìn thấy dọc theo bờ biển, nó có nhiều chân. Đó là cách mà—đó là ý nghĩa của từ này, nó vươn ra, lan rộng ra. Từ *ung thư* có nghĩa là “con cua.” Và nó bám vào rồi thì cứ bám cứng và hút hết máu, giống như con bạch tuộc hay là con vật gì đó. Ô, khối u, bệnh đục nhân mắt, và những thứ bệnh tật khác, mỗi một loại bệnh xuất phát từ một mầm mống, và cái mầm đó chắc chắn phải là một cơ thể. Và trước khi nó trở nên một cơ thể, nó phải có một sự sống. Trước khi nó

có thể tạo ra hay—hay nảy mầm và tạo ra nhiều tế bào hơn, nó phải là một sự sống. Đúng không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Bây giờ, bệnh ung thư xuất phát từ đâu? Điều đó đến từ ai, ở đâu? Trước đây đã lâu nó không ở trên anh chị em, nhưng bây giờ có lẽ nó đang ở trên anh chị em. Nó đến từ đâu? Nó là sự sống khác với sự sống của anh chị em, đang sống trong anh chị em. Và nó là sự làm cho đau đớn, dày vò sự sống của anh chị em. Đó là lý do mà Chúa Jêsus đã gọi nó là “một con quỷ.”

⁶⁹ Người ta ngày nay gọi bệnh động kinh, họ nói, “bệnh động kinh.” Ô, bệnh động kinh, trong Kinh Thánh, Chúa Jêsus gọi nó là “một con quỷ.” Khi một người cha có đứa con trai té xuống đất, và nước bọt trào ra miệng, và mọi thứ, ông ta nói, “Nó bị quỷ ám, lắm phen quỷ đã quăng nó vào trong lửa, trong nước.”

⁷⁰ Bây giờ họ đã đánh bóng tên của nó và gọi nó là bệnh động kinh, nhưng nó là một con quỷ. Và Chúa Jêsus phán, “Hỡi quỷ, hãy ra khỏi đứa trẻ!” Chính xác. Vậy thì, bệnh động kinh thường xuất phát từ bệnh thận. Có lẽ anh chị em sẽ hiểu điều đó sau này. Hiểu không? Nó gây nên bệnh động kinh, từ bệnh tiết niệu.

⁷¹ Bây giờ, hãy lưu ý điều này, rồi tế bào ung thư kia nằm ở đó, nó là một con quỷ. Hẳn đang tạo dựng một sự sống; hẳn đang lớn lên, trở nên càng ngày càng lớn hơn. Hẳn có một nhiệm vụ phải làm, đó là, lấy đi mạng sống của anh chị em. Đó là mục đích mà ma quỷ sai hẳn đến, hầu cắt ngắn bớt số ngày của bảy mươi năm tuổi thọ của anh chị em.

⁷² Bây giờ, tôi xin hoan nghênh mọi bác sĩ. Vâng, thưa quý vị. Mọi nhà y học, xin Đức Chúa Trời ban phước cho họ vì sự giúp đỡ mà họ đã làm cho con người. Đúng vậy. Anh chị em sẽ làm gì trong thế giới ngày nay nếu không có sự giúp đỡ đó? Tôi cảm ơn Đức Chúa Trời vì y khoa. Tôi cảm ơn Đức Chúa Trời vì chiếc ô-tô của tôi. Nếu Đức Chúa Trời không cho phép khoa học tạo ra cho tôi một chiếc ô-tô, thì việc tôi đi lên đây thật là khó khăn. Cảm ơn vì có những bóng đèn điện, và xà phòng rửa tay, và kem đánh răng, chắc chắn. Tôi cảm ơn Ngài vì mọi điều, bởi vì tất cả mọi điều tốt lành đều đến từ Đức Chúa Trời.

⁷³ Nhưng tôi xin nói với anh chị em, không có một chút thuốc men nào đã từng chữa lành bệnh tật nào đâu. Và không có một

bác sĩ nào, trừ khi anh ta là kẻ lang băm nào đó, nhưng một bác sĩ thật sẽ nói với anh chị em rằng họ không tuyên bố họ là những người chữa lành. Ngay tại Mayo Brothers, nhiều anh chị em...Tôi đã được phỏng vấn tại đó, hai hay ba lần. Một số bệnh nhân đến từ đó, không thể chữa được...Anh chị em có đọc *Tập san Bạn đọc*, phát hành tháng Mười Một không? Bao nhiêu người đã đọc ấn phẩm tháng Mười Một, bài báo đó của tôi, ở trên *Tập san Bạn đọc*? Thấy không? Và họ đã đưa tôi đến đó, để gặp gỡ đưa trẻ mà họ từ chối. Họ nói, “Nó không thể nào chữa được.” Nhưng Đức Thánh Linh phán với tôi và bảo tôi cách nó sẽ được lành, và nó đã được thực hiện. Được rồi. Vậy thì, họ đã mời tôi lên đó. Và ngay trên cửa chỗ Jimmy và họ, Mayo đã từng ở, có một bảng hiệu to lớn nói rằng, “Chúng tôi không xưng mình là những người chữa lành. Chúng tôi chỉ xưng mình là những người trợ giúp tự nhiên. Có một Đấng Chữa Lành, đó là Đức Chúa Trời.” Họ là những người tốt nhất trên đời. Vậy thì, chúng ta cũng thấy một số người khoác lác, vâng. Đúng vậy. Chúng ta cũng có, một số thầy giảng khoác lác. Được rồi. Vì vậy, điều đó đi vào cả hai phía.

74 Hãy lưu ý, bất kỳ người nào xưng mình là người chữa lành, thì anh ta là kẻ nói dối, bởi vì anh ta không thể làm điều đó. Vì Kinh Thánh chép rằng, “Ta là Chúa Đấng tha thứ mọi tội lỗi các ngươi và chữa lành mọi bệnh tật các ngươi.”

75 Tôi đã nghiên cứu. Ở trong căn phòng của tôi, cái...một số bác sĩ giỏi nhất trong các bác sĩ khắp các nước đã đến. Anh chị em không biết mặt tối của cuộc sống, bạn ơi, để biết điều gì đã xảy ra, và những điều tôi không nói ra trước công chúng. Nhiều người đến một cách bí mật. Và chẳng lẽ anh chị em không nghĩ rằng có rất nhiều Ni-cô-đem trên thế gian này sao; chắc chắn là có, có hàng ngàn người trong họ. Họ nhìn thấy điều đó và đến trong buổi nhóm. Ngồi ở đó mặc áo phông, đồ gì khác giống như thế, giấu tên đi để anh chị em khỏi ngạc nhiên, ngồi dự trong buổi nhóm. Trong một vài ngày quay lại và gọi một cách bí mật, và sai người đến để gặp gỡ. Và nói ngay bây giờ, nói, “Anh Branham ơi, tôi tin Đó là Lê thật.” Họ là con người cũng giống như chúng ta. Chắc chắn. Và mỗi người đều đang ước muốn nhìn qua bên kia bức màn đen đó ở nơi xa kia mà một ngày nào đó họ phải đi qua.

⁷⁶ Nhưng những bệnh ung thư và những thứ này hoàn toàn là ma quỷ định hình trong cơ thể xác thịt, vận hành, lấy đi sự sống của anh chị em.

⁷⁷ Bây giờ, nếu tôi làm giống như bác sĩ, nếu tôi có thể cắt bỏ nó đi, vứt nó xuống đất...Hoặc, giống như, nói, ví dụ, anh em là căn bệnh ung thư, chính anh em, ở trên đất này. Vậy thì, đây là sự chữa lành Thiêng liêng. Nếu tôi cần tống khứ anh chị em đi theo phương cách của bác sĩ, tôi sẽ chỉ cứ...phải nạo vét hết cơ thể của anh chị em, hay điều gì khác, cho đến khi tất cả biến mất không còn trên đất này nữa. Không còn căn bệnh đó nữa, giống như bác sĩ lấy đi khối u ra khỏi anh chị em. Nhưng trong hình thể chữa lành Thiêng liêng, nếu anh chị em là một căn bệnh ung thư, tôi sẽ chỉ gọi sự sống của anh chị em ra khỏi anh chị em, và anh chị em tiếp tục sống. Sự sống của anh chị em lìa khỏi anh chị em, nhưng thân thể của anh chị em vẫn còn ở đây giống như trước đó.

⁷⁸ Bây giờ, đó là chỗ thị giác và thời gian là kẻ thù tồi tệ nhất của Đức Chúa Trời trong việc chữa lành Thiêng liêng. Tôi không biết Anh Baxter có thấy những điều này trong buổi nhóm hay không. Tôi ngồi xuống, giải thích điều đó với anh ấy và Anh Bosworth, nhiều lần. Nhưng đây là điều đã xảy ra. Tôi nghi ngờ nhiều người không hiểu điều đó, bởi vì, sau đó một thời gian ngắn, anh chị em bắt đầu thấy người ta trở lại, nói rằng, “Tôi đã được chữa lành, Anh Branham, trong hai hay ba ngày rồi, nhưng, chúc tụng Đức Chúa Trời, nó—nó đã lìa khỏi tôi.” Và tôi nhận ra điều đó, và tôi nghĩ đó là vì họ không dự buổi nhóm đúng. Dân sự không hiểu. Tôi đã thấy một số người bước lên bục và hoàn toàn bị mù, bệnh ung thư, hay bệnh đục nhân mắt làm mù mắt họ, và sau khi được cầu nguyện họ đọc Kinh Thánh này, bước xuống; trong ba hay bốn ngày thì bị mù lại giống như lúc ban đầu. Điều gì đã xảy ra? Ai cũng biết rằng khi sự sống lìa khỏi xác thịt, nó bị co rút lại trong một thời gian ngắn. Đúng vậy không?

⁷⁹ Ai đã từng, ở đây, giết một con nai, hay một con bò, hoặc bất kỳ con vật nào như thế? Chắc chắn. Được rồi. Anh chị em đem cân nó tối hôm nay, anh chị em sẵn được ở ngoài đây, các bạn của tôi. Anh chị em giết con nai ấy và bỏ nó lên cân, hỏi những

chàng thanh niên nó nặng bao nhiêu. Hãy xem! Sáng hôm sau nó sẽ bị sụt mất đi vài cân mà nó đã có. Khi một con người chết, người khâm liệm, việc trước hết, lấy ra những chiếc răng hay mắt giả, bất cứ thứ gì khác có ở trong đó, lấy hết ra; bởi vì, thân thể co rút lại, nó sẽ đẩy ra bởi vì thân thể con người co rút lại. Mọi xác thịt khác cũng bị co rút. Khi sự sống lìa khỏi tế bào, nó bắt đầu xẹp xuống, co rút lại. Sự việc như vậy trong vòng bảy mươi hai giờ đồng hồ. Và sau đó nó sẽ bắt đầu trương lên. Để một con chó nhỏ bị cán, ra ngoài đường. Để nó nằm đó dưới mặt trời trong khoảng ba ngày, rồi xem điều gì xảy ra. Nó sẽ to hơn trước đó. Nó trương sinh lên. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

⁸⁰ Ô, sự việc xảy ra tương tự như vậy khi một—một con quỷ bị đuổi ra khỏi người bệnh. Vài ngày đầu, “Ôi, tôi cảm thấy tuyệt vời.” Sau đó bắt đầu nói, “Tôi—tôi bị bệnh nặng hơn tôi—hơn tôi đã bị trước đó. Tôi đã mất sự chữa lành.” Chắc chắn giống như đức tin lấy nó ra khỏi, thì sự vô tín khiến nó quay trở lại ngay. Như đức tin giết chết nó, sự vô tín làm cho nó sống lại. Chúa Jêsus phán, “Khi tà linh lìa khỏi một người, nó đi vào những nơi khô ráo rồi nó quay trở lại cùng với bảy quỷ khác.” Và nếu chủ nhà tốt không đứng ở đó để bảo vệ cửa ấy, nó sẽ bước ngay vào. Và người chủ nhà tốt của anh chị em là đức tin của anh chị em. Nên nói, “Hãy tránh xa!” Thật vậy.

⁸¹ Nhưng bây giờ anh chị em hãy nhìn xem một bệnh nhân đã được chữa lành, một cách bình thường, trừ khi đó là một phép lạ khác thường. Mà, sự chữa lành Thiên liêng và một phép lạ là hai điều khác biệt. Sự chữa lành Thiên liêng, một điều; một phép lạ là điều khác. Nhưng sự vận hành bình thường của sự chữa lành Thiên liêng, khi một tà linh bị đuổi ra, một con quỷ ung thư, khi nó lìa khỏi con người, “Ồ!” Bây giờ, hay nói chúng ta sẽ lấy vài ví dụ để anh chị em có thể nhìn thấy rõ ràng hơn, tôi sẽ nói đến, bệnh đục nhân mắt. Điều gì đã xảy ra khi người đó... Nếu anh chị em để ý một người mù. Tôi không biết tôi đã nhìn thấy có ai ở đây hay không, cho đến lúc này, mắt bị đục thủy tinh thể. Tôi sẽ để cho họ đứng trong vài phút. Tại sao? Để sự co rút đó bắt đầu xảy ra. Bảo họ trở lại, làm chứng cho chúng ta nghe.

“Ồ, chao ôi!” Họ có thể nhìn thấy kỳ diệu. “Ồ, chao ôi! Thật, tôi có thể nhìn thấy các thứ! Vàng! Tôi...” Vấn đề gì vậy? Sự sống đã lìa khỏi; cơ thể của bệnh đực nhân mắt đang co rút lại. Ồ, sự việc sẽ diễn ra cách như vậy trong vòng vài ngày. Nói, “Ồ, tôi đang trở nên rất khỏe.”

⁸² Và sau một thời gian ngắn, họ bắt đầu nhức đầu, không cảm thấy khỏe lắm. Thức dậy vào sáng hôm sau, “Tôi lại bị mất khả năng nhìn rồi.”

⁸³ Một số trong họ nói, “Ừm-m, anh chỉ đã bị khuấy rối. Đám thánh co giập kia đã khuấy rối anh.” Anh chị em đừng tin điều đó! Đó là sự nói dối của ma quỷ. Nếu anh chị em tin thế, anh chị em sẽ bị mù trở lại.

Nhưng nếu anh chị em là người vững dạ, hãy nói, “Không. Chúa ôi, con tin.”

⁸⁴ Rồi điều gì xảy ra? Cơ thể đó trương sinh lên trong một thời gian khá lâu. Nó che khuất tầm nhìn trở lại. Bệnh ung thư trong cơ thể sẽ trương sinh lên. Anh chị em sẽ trở nên đau đớn và nhức nhối lại. Rồi anh chị em sẽ đau nặng hơn, đau kinh khủng. Tại sao? Khối u lớn đó của xác thịt chết trong anh chị em đang nằm ở đó, chết.

⁸⁵ Anh chị em quay trở lại, bác sĩ và ông ấy nói, “Ồ, thật là vô lý. Bệnh ung thư vẫn còn ngay ở đó. Tôi có thể thấy nó.” Chắc chắn, nó còn ở đó, nhưng nó đã chết. Halêlugia!

⁸⁶ Vậy thì, dòng máu phải tẩy sạch thân thể. Mỗi lần tim đập, nó đẩy máu đi khắp thân thể, và máu thu dọn tất cả những sự nhiễm trùng đó. Chắc chắn, điều đó khiến cho anh chị em đau ốm. Điều gì xảy ra nếu anh chị em có một miếng thịt lung lảng ở đâu đó trong anh chị em, hay nó dài như con rắn, hay cái gì đó to cỡ ngón tay, và nó nằm ở trong đó, và nó đã bị chết, nhiều thịt đã bị chết đó nằm trong anh chị em, và nó đang bị thối rữa? Ồ, dĩ nhiên, dòng máu của anh chị em phải làm cho sạch, khi nó được bơm qua đó. Nhưng có một cơ thể chết, nó đang ở đó, bởi vì sự sống đã ra khỏi nó. Quyền năng Đức Chúa Trời, qua đức tin, đã xua đuổi nó ra. Nó là một con quỷ; nó phải ra khỏi.

⁸⁷ Nhưng, lý do là, người ta không được chỉ dẫn. Họ bỏ đi, từ chối. Và cũng con quỷ đó đang đứng ngay ở đó, để ám vào trở lại. Khi Đức Chúa Trời bảo anh chị em điều gì nơi tòa giảng này, qua Thánh Linh Ngài, khi dưới sự thân cảm, thì anh chị em đừng nghi ngờ điều đó, nếu không thì điều tồi tệ sẽ đến trên anh chị em, Ngài đã phán. Vì Chúa Jêsus đã phán, “Số phận cuối cùng của người đó còn tồi tệ hơn gấp bảy lần so với trước.” Đúng thế không? Khi tà linh ra khỏi một người, hắn đi đến những nơi không gian, rồi trở lại cùng với bảy quỷ khác. Vì vậy, anh chị em đừng vô tín. Hãy ở lại ngay với Điều đó. Hãy nói nó ra, từ tấm lòng của anh chị em. Nói, “Không, thưa ông! Tôi sẽ không bị lay chuyển đâu! Cho dầu tôi bị bệnh nặng thế nào đi nữa, điều đó chẳng có ý nghĩa gì đối với tôi.” Sau đó, điều trước hết, anh chị em biết, anh chị em sẽ trở nên được tẩy sạch. Mọi sự sẽ được ổn thỏa sau đó. Đây, nó đã chết. Cũng giống như sự—sự phẫu thuật mà bác sĩ thực hiện để cắt bỏ khối bệnh ra khỏi anh chị em, khối u đó đang nằm trong anh chị em, không còn sự sống trong nó nữa.

⁸⁸ Anh chị em nói, “Anh Branham này, sự sống ở trong nó, sẽ lấy đi mạng sống của tôi à?” Không, thưa quý vị. Sự sống đó là sự sống tách biệt với sự sống của anh chị em. Tôi vừa tỏ cho anh chị em rằng anh chị em có sự sống và trở nên một hữu thể, và đó là sự sống và trở nên một hữu thể, và anh chị em thuộc về Đức Chúa Trời, còn nó thì thuộc về ma quỷ. Anh chị em có hiểu điều tôi muốn nói không? Ma quỷ học. Vậy thì, anh chị em cần phải hiểu điều này như thể anh chị em đứng và nhìn vào nó.

⁸⁹ Ô, chao ôi, tôi xin lỗi, hầu như đã ba giờ rưỡi rồi. Tôi xin lỗi. Kia, các bạn ơi. Ôi, thật những gì thế giới này cần!

⁹⁰ Tôi đã trải qua khoảng bảy năm, giảng dạy xuyên khắp nước Mỹ, thực hiện những buổi nhóm chữa lành này. Tôi vừa có được một quan điểm tốt lành bắt đầu đi khắp đất nước, giảng dạy Kinh Thánh, và về ma quỷ học, cách mà dân sự có thể hiểu được điều gì để làm. Và đó là lý do, họ đến với những buổi nhóm này, rất nhiều lần, và, anh bạn...Nếu anh chị em không hiểu, dân sự đi ra, và nhiều lần...

Bây giờ, còn nhớ anh chàng kia mà đến và nói anh ta có ơn chữa lành Thiêng liêng không? Ơn chữa lành Thiêng liêng đã có

ở trong anh chị em nếu anh chị em được chữa lành. Chính là anh chị em, một người. Bất cứ ân tứ nào cũng hoạt động bởi đức tin. Và cho dầu tôi có ân tứ chữa lành Thiêng liêng cỡ nào, tôi phải tin nó với cả tấm lòng, nhưng anh chị em có thể đứng đây và, nếu anh chị em không có cùng loại đức tin đó, thì nó cũng chẳng có ích gì anh chị em. Tôi có thể cầu nguyện cho anh chị em, trong nhiều giờ và nhiều tuần và nhiều tháng. Vấn đề không phải những thầy giảng có ơn chữa lành Thiêng liêng. Ấy là anh chị em có ơn chữa lành Thiêng liêng, để tin vào việc được chữa lành, bởi vì đó là bởi đức tin. Bởi đức tin! Mọi hoạt động của Đức Chúa Trời là bởi đức tin.

⁹¹ Toàn bộ áo giáp của Đức Chúa Trời là bởi đức tin. Chúng ta không có một điều xác thật thuộc về thế gian này. Mọi vấn đề của một—một hội thánh Cơ-đốc là hành động đức tin. Hãy nhìn xem áo giáp của Đức Chúa Trời: tình yêu thương, sự vui mừng, bình an, nhịn nhục, nhân từ, nhu mì, mềm mại, nhẫn nại. Đúng thế không? Mọi điều siêu nhiên, không gì là tự nhiên cả. Chúng ta không chăm xem những điều tự nhiên, bởi vì chúng ta đang hành động cách siêu nhiên. Và phương cách duy nhất chúng ta có thể nương dựa vào đó, là đức tin, là trên những gì Đức Chúa Trời đã nói là Lẽ thật, và chúng ta chăm nhìn Điều Không Thấy được. Và chúng ta coi những điều mà không có, dường như là đã có rồi; giống như Áp-ra-ham đã nhìn xem, và có được nó. A-men! Áp-ra-ham đã gọi những điều đã không có, như Đức Chúa Trời đã làm, dường như là đã có rồi. Ở tuổi một trăm, không hề lưỡng lự về lời hứa của Đức Chúa Trời qua sự không tin.

⁹² Tôi có thể tưởng tượng ra điều đó, còn anh chị em? Thấy Sa-ra thức dậy vào một buổi sáng. Đức Chúa Trời phán, “Hỡi Áp-ra-ham!” Phán, “Hỡi Áp-ra-ham, người sẽ có một đứa con.”

⁹³ Sa-ra thức dậy. Ông hỏi, “Bà cảm thấy thế nào, Sa-ra?” Đây là một đám đông đủ thành phần, nhưng hãy lắng nghe.

“Không có gì khác.”

⁹⁴ “Ô, vinh hiển thay Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ có nó! Hãy đi mua ghim kẹp tóc và những đinh ghim, cùng mọi thứ. Chuẩn bị sẵn sàng.”

Được rồi, một tháng nữa trôi qua. “Sa-ra, bà cảm thấy thế nào?”

“Không có gì khác.”

Một năm trôi qua. “Sa-ra, thế nào rồi?”

“Không có gì khác.”

Mười năm trôi qua. “Không có gì khác.”

Hai mươi lăm năm trôi qua. “Không có gì khác.”

⁹⁵ Áp-ra-ham, thay vì trở nên già yếu, ông lại càng ngày càng mạnh mẽ hơn. Ông biết nó sẽ còn hơn là một phép lạ mọi lúc, bởi vì ông tin Đức Chúa Trời, ông không hề nao núng với lời hứa của Đức Chúa Trời qua sự không tin. Ông nói, “Chúng ta sẽ có đứa con đó!” Và một buổi sáng nọ tử cung của Sa-ra bắt đầu phình lên, và bé Y-sác được sinh ra, bởi vì Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời. Và ông đã nhìn xem những điều, và ông coi những điều chưa có như là đã có rồi.

⁹⁶ Không phải bởi cảm xúc, không phải bởi mắt thấy. Anh chị em đừng bước đi theo những cảm xúc hay mắt thấy. Chính là bởi đức tin. Và khi Đức Chúa Trời công bố bất cứ điều gì, đã nói, “Bất cứ điều chi người cầu xin, khi các người cầu nguyện, hãy tin rằng mình nhận lãnh nó,” rồi nắm giữ nó. Đức Chúa Trời đã phán vậy, nó phải là vậy! A-men. Ma quỷ!

Đức tin nơi Cha, đức tin nơi Con,
Đức tin nơi Đức Thánh Linh, ba trong Một;
Ma quỷ sẽ run sợ và tội nhân thức tỉnh;
Đức tin nơi Giê-hô-va sẽ lay chuyển bất cứ điều
gì.

Đúng vậy. Ô, chào ôi! Chắc chắn như vậy. Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Hãy nhìn nơi Ngài. Chớ rung động. Hãy ở ngay tại đó. Đức Chúa Trời đã phán vậy!

⁹⁷ Và, ma quỷ, chúng là ai? Chúng là những hữu thể thuộc linh. Bây giờ, bác—bác sĩ nói, “Anh bị ung thư. Chị bị bệnh lao. Cô bị đục thủy tinh thể. Bà bị viêm màng phổi. Ông bị bệnh này.” Nó là một con quỷ. Nó là một sự sống, và đằng sau sự sống đó là một linh. Bao nhiêu người biết và có thể thấy rằng bệnh ung thư, đục nhân mắt, nó có—nó có...Nó là một linh, có—có sự sống ở trong

đó. Ô, không có thứ gì có sự sống mà không có linh, anh chị em thấy, vì vậy phải có một sự sống để vận hành linh đó, nơi nào đó.

⁹⁸ Thậm chí cây ấy ở đó có sự sống trong nó. Mọi khoa học trong thế gian này không thể làm nên một lá cỏ. Anh chị em biết điều đó không? Họ làm những thứ trông giống như nó, nhưng họ không thể tìm ra công thức của sự sống. Điều đó thuộc về Đức Chúa Trời. Hiểu không? Chúa Jêsus phán với cây vả, “Khốn nạn cho mày. Mày không có trái nào, và mày sẽ không bao giờ có trái nào nữa.” Môn đồ đi ngang qua đó. Lúc đó khoảng tám giờ sáng. Trở lại lúc mười một giờ, khi họ đang đi đến ăn tối. Phi-e-rơ nói, “Hãy nhìn cây vả kia, nó đã chết từ trong gốc rễ.” Tại sao? Chúa Jêsus đã quở trách sự sống mà ở trong cây đó, mà ở trong rễ, và mọi bộ phận đều chết. Halêlugia!

⁹⁹ Cũng Đấng Christ đó có thể quở trách bệnh ung thư tận gốc rễ, và mọi bộ phận của nó sẽ chết. Cái cây kia cũng còn đứng đó, như trước nhiều giờ, nhưng anh chị em thấy lá nó rụng xuống, và rồi thấy vỏ cây bắt đầu bong ra. Và rồi...Bắt đầu rơi xuống, ngày này qua ngày khác, và tuần này sang tuần khác, và sau một thời gian ngắn thậm chí chẳng còn lại một vết gì trên cây đó. Halêlugia! Bệnh ung thư, u xơ, đục nhân mắt, hay bất cứ bệnh tật gì khác, sẽ phải ra đi khi Đấng Christ phán. Ngài đuổi các quỷ ra. Và Ngài phán, “Nhân Danh Ta họ sẽ đuổi các quỷ, nói tiếng lạ, bắt rắn, hoặc uống giống chi độc, cũng sẽ chẳng bị hại gì. Nếu họ đặt tay lên kẻ đau, thì kẻ đau được bình phục.”

¹⁰⁰ Anh chị em yêu mến Ngài không? Tôi xin lỗi vì tôi đã giữ anh chị em ở đây một giờ đồng hồ buổi chiều hôm nay, ngồi ở đây. Anh chị em có yêu Chúa không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Điều gì sẽ xảy ra bây giờ? Nếu anh chị em tiếp nhận Đấng Christ như là đấng chữa lành của mình, và tin trong lòng mình rằng điều gì đó đã xảy ra cho anh chị em, và anh chị em tin mình đã được chữa lành, anh chị em sẽ tin rằng mình được chữa lành chứ? Đừng để ma quỷ ghim điều gì khác trên anh chị em. Hãy cứ giữ.

“Thưa bác sĩ,” nói—nói, “bác sĩ, căn bệnh thế nào?”

Ông ta đáp, “Ô, nó vẫn còn đó.”

101 Trong lòng mình anh chị em biết, anh chị em biết điều đã xảy ra. Hừ! Điều đầu tiên anh em biết, nói, “Này, không biết điều gì đã xảy ra với bệnh đó?”

102 Thế thì hãy nói, “Này, bác sĩ, tôi sẽ nói cho ông. Đây là điều đã xảy ra, Chúa Jêsus Christ đã chữa lành cho tôi. Đúng vậy. Chúa Jêsus Christ đã chữa lành tôi.”

103 Được rồi, xin chúng ta hãy cúi đầu một lát. Anh Willett, xin mời anh hãy đến đây một chút, anh ơ?

104 Giờ này, lạy Cha Thiên Thượng, chúng con biết ơn Ngài vì Huyết của Đấng Christ. Và có lẽ đôi lúc tôi tớ Ngài, Chúa ôi, không sử dụng sự khôn ngoan, bởi việc nói quá dài. Nhưng có lẽ con cảm thấy giống như Phao-lô, đã giảng suốt đêm một đêm nọ. Một gã trẻ tuổi đã ngã từ cửa sổ và bị chết. Và sứ đồ đó, với Lời của Đức Chúa Trời ở trong đời sống mình, đã đi đến và đặt tay trên thân thể của thanh niên này, sự sống lại đến với anh ta và anh đã sống trở lại.

105 Lạy Đức Chúa Trời kính yêu, con nhận thấy rằng hoàng hôn của nền văn minh vĩ đại này đang thiết lập bây giờ, quá khứ tàn lụi dần, thời khắc giữa ban ngày đã qua đi, bóng chiều tối đang đổ xuống. Ánh Sáng kỳ diệu sẽ bừng lên từ Vương Quốc của Đức Chúa Trời, thế chỗ của sự tối tăm nặng nề trên đất. Đức Chúa Trời ôi, con nhận thức rằng con đang già hơn mỗi ngày. Xin cứ để con đi, Chúa ơ. Xin ban cho con sức lực. Xin giúp con nói Lễ thật tuyệt vời này ở mọi nơi. Xin giúp chúng con, hiểu hơn nữa, vào chiều mai.

106 Và, Chúa kính yêu ôi, xin ban phước trên cử tọa nhỏ bé này chiều hôm nay. Tối nay, khi họ nhóm nhau lại trong buổi nhóm chữa lành, nguyện mỗi người nam và mỗi người nữ đến với nhau và đi nói, và nói rằng, “Này, đây là...đừng—đừng nghi ngờ nữa. Chúng ta đã hiểu bệnh tật đến từ đâu bây giờ. Chúng ta biết đó là ma quỷ. Và chúng ta biết khi hấn lia khỏi, hấn phải theo lệnh của Đức Chúa Trời. Hấn phải vâng theo. Đức Chúa Trời đã phán như vậy. Hấn phải lia khỏi.” Rồi, xin cho họ ra về, vui mừng, hấn hờ, công bố sự lành bệnh của mình. Không có gì, để cho không có gì đứng trên con đường của họ, chút nào nữa; cứ đi, tin cậy.

¹⁰⁷ Và, Đức Chúa Trời ôi, xin cho hội thánh nhỏ này ở đây, và những hội thánh cùng cộng tác này, có được sự phấn hưng sau buổi nhóm này, Chúa ôi, mà sẽ mang trở lại qua đó, và hàng trăm linh hồn được đem vào trong Vương Quốc của Đức Chúa Trời. Xin nhậm lời, Cha ơi. Nguyên những người nam và người nữ ở đây, từ khắp các dân tộc và những nơi khác, xin họ đem Sứ điệp này về hội thánh của mình, và xin họ nhận được sự phục hưng điển hình thuở xưa. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin tha tội lỗi chúng con giờ này. Xin giúp đỡ chúng con là những tội tớ của Ngài. Trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

¹⁰⁸ Tôi không biết, trong khi anh chị em ngồi đây, có ai là tội nhân ở trong tòa nhà này hôm nay, muốn nói rằng, “Anh Branham ơi, xin nhớ đến tôi trong lời cầu nguyện?” Xin mời, anh chị em đưa tay lên? Có ai là tội nhân không? Tôi không...Xin Đức Chúa Trời ban phước trên chị, thưa chị. Có không? Xin Đức Chúa Trời ban phước trên ông, thưa ông. Chị, và chị, và anh, xin Đức Chúa Trời ban phước cho quý ông bà anh chị em. Tôi tự hỏi nếu anh chị em...Vậy thì, điều này là dành cho anh chị em.

¹⁰⁹ Xem nào, tôi không tin vào việc thúc ép cử tọa. Tôi không chỉ trích những người khác làm điều đó. Tôi không tin vào việc thúc ép thánh giả và cố gắng lôi kéo người nào đó. Hiểu không? “Không ai có thể đến, trừ khi Cha là Đấng kéo họ đến.” Hiểu không? Đúng vậy. Anh chị em chỉ lôi kéo họ lên đó ngược với ý muốn của họ. Hiểu không? Nhưng nếu Đức Chúa Trời gõ cửa lòng anh chị em, thì anh chị em là người có đặc ân lớn nhất trên đời. Anh chị em thật sự không biết bao nhiêu người tôi đã nói chuyện với.

MA QUỶ HỌC — LĨNH VỰC THỂ XÁC VIE53-0608A

(Demonology — Physical Realm)

LOẠT BÀI MA QUỶ HỌC

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào chiều thứ Hai, ngày 8 tháng Sáu, năm 1953, tại Nhà Hát Công Viên Roberts ở Connersville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org